

En ny sal ovenpå

Gid denne 23. Verdensungdomsdag
må opleves som en *ny sal ovenpå*,¹
sagde pave Benedikt i sin prædiken
ved den afsluttende højmesse i Sydney

Af pave Benedikt XVI²

Kære venner,

"I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer".³ Vi har set dette løfte blive opfyldt! Pinsedag – som vi hørte det i første læsning – sendte den opstandne Herre, siddende ved Faderens højre hånd, sin Ånd over disciplene, der var samlet i "salen ovenpå". Med denne Åndens kraft gik Peter og apostlene ud for at prædike Evangeliet indtil jordens ende. I enhver tidsalder og på hvert sprog fortsætter Kirken med ud over hele verden at forkynde Guds vidundere og at kalde alle nationer og folk til tro, håb og et nyt liv i Kristus.

Disse dage er også jeg som Sankt Peters efterfølger kommet til dette storslåede land, Australien. Jeg er kommet for at bekræfte jer, mine unge brødre og søstre, i jeres tro og for at opmuntre jer til at åbne jeres hjerter for kraften i Kristi Ånd og rigdommen i hans gaver. Jeg beder for, at denne store forsamling, som forener unge mennesker "fra alle folkeslag under himlen",⁴ vil være en ny "sal

¹ "Ovensalen" nævnes i Apostlenes Gerninger som samlingsstedet for apostlene, kvinderne, Jesu mor Maria og hans brødre og som stedet, hvor pinseunderet skete:

ApG 1,13–14: Da de var kommet ind i byen, gik de op i salen ovenpå, hvor de plejede at opholde sig, Peter og Johannes og Jakob og Andreas, Filip og Thomas, Bartholomæus og Matthæus, Jakob, Alfæus' søn, og zeloten Simon og Judas, Jakobs søn. De holdt alle i enighed fast ved bønnen, sammen med kvinderne og Jesu mor Maria og hans brødre.

ApG 2,1–2: Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad.

² Oversat af Kätthe Lund. Red.

³ ApG 1,8.

⁴ ApG 2,5.

ovenpå". Måtte Guds kærlighed stige ned for at fylde jeres hjerter, forene jer stadig mere med Herren og hans Kirke og sende jer herfra som en ny generation apostle for at føre verden til Kristus! "I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer". Disse ord fra den opstandne Herre har en særlig betydning for de unge mennesker, som under dagens messe vil blive firmet,⁵ beseglet med Helligåndens gaver. Men de er også rettet til enhver af os – til alle dem, der har modtaget Åndens gave af forsoning og et nyt liv ved *dåben*, som har budt ham velkommen i deres hjerte som deres hjælper og vejleder i *firmelsen*, og som dagligt vokser i hans nådegaver gennem den *hellige Eukaristi*. Ved hver messe stiger Helligånden i virkeligheden ned på ny, påkaldt ved Kirkens højtidelige bøn, ikke blot for at forvandle vore gaver brød og vin til Herrens legeme og blod, men også for at forvandle vort liv, for gennem hans kraft at gøre os til "ét legeme, én ånd i Kristus".

Men hvad er denne Helligåndens "kraft"? Det er Guds livs kraft! Det er kraften af den samme Ånd, som svævede over vandene ved skabelsens gry, og som i tidens fylde oprejste Jesus fra de døde. Det er den kraft, som retter os og vor verden mod Guds riges komme. I dagens Evangelium forkynder Jesus, at en ny tid er begyndt, i hvilken Helligånden vil blive udgydt over hele menneskeheden.⁶ Han selv, undfanget ved Helligånden og født af jomfru Maria, kom blandt os for at bringe denne Ånd til os. Som kilde til vort nye liv i Kristus er Helligånden også på en meget virkelig måde Kirkens sjæl, den kærlighed, der binder os til Herren og til hinanden, og det lys, som åbner vore øjne til overalt at se Guds nådes vidundere.

Her i Australien, dette "Helligåndens store Syd-land", har vi alle fået en uforglemmelig oplevelse af Helligåndens nærvær og kraft i naturens skønhed. Vore øjne blev åbnede for at se verden omkring os, som den i sandhed er: "ladet" - som poeten siger - "med Guds storhed", fyldt med hans skabende kærligheds stråleglans. Også her, i denne store forsamling af unge kristne fra hele verden, har vi fået en levende erfaring af Åndens tilstedeværelse og kraft i Kirkens liv. Vi har set Kirken, for hvad den virkelig er: Kristi Legeme, et levende kærlighedens fællesskab, der omfatter folk af enhver race, nation og sprog, enhver tidsalder og ethvert sted i en enhed, der er født af vor tro på den opstandne Herre. Åndens kraft ophører aldrig med at fylde Kirken med liv! Gennem Kirkens sakramenters nådegaver flyder kraften også dybt i os som en underjordisk flod, der nærer vor ånd og drager os stadig nærmere til vort sande livs kilde, som er Kristus. Den hellige Ignatius af Antiokia, der døde som martyr i Rom i begyndelsen af det andet århundrede, har efterladt os en glimrende beskrivelse af Helligåndens kraft, der bor i os. Han talte om Ånden som en fontæne med levende vand, der springer op i hans hjerte og hvisker: "Kom, kom til Faderen".⁷

Dog er denne kraft, Åndens nåde, ikke noget, vi kan fortjene eller opnå, men kun modtage som ren gave. Guds kærlighed kan kun slippe sin kraft løs, når den får lov til at forandre os indefra. Vi må lade den bryde igennem vor ligegyldigheds hårde skal, vor åndelige træthed, vor blinde tilpasning til tidens ånd. Kun da kan vi lade den antænde vor forestillingsevne og forme vore dybeste længsler. Det er derfor, bøn er så vigtig: daglig bøn, privat bøn i hjertets stilhed og foran det hellige Sakramente og liturgisk bøn i Kirkens hjerte. Bøn er ren modtagelighed for Guds nåde, kærlighed i funktion, kommunikation med Ånden, som bor i os og leder os – gennem Kristus – i Kirken – til vor himmelske Fader. I Åndens kraft er Jesus altid til stede i vort hjerte, idet han stille venter på, at vi bliver stille med ham for at høre hans stemme, for lydhøre at vente i kærlighed, og for at modtage "kraften fra det høje", der sætter os i stand til at være salt og lys for vor verden.

⁵ Dvs. modtage konfirmationens sakramente. Red.

⁶ Dvs. beretningen om Jesu forkyndelse i synagogen i Nazaret: Da begyndte han at tale til dem og sagde: I dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse (Luk 4,21).

⁷ Jf. Ignatius af Antiokia, Brevet til Romerne 6,1-9

Ved sin himmelfart sagde Jesus til sine disciple: "I skal være mine vidner ... lige til jordens ende".⁸ Lad os her i Australien takke Herren for troens gave, som er kommet ned til os som en skat, der videregives fra generation til generation i Kirkens fællesskab. Lad os her i Oceanien takke på en særlig måde for alle de heltedige missionærer, hengivne præster og ordensfolk, kristne forældre og bedsteforældre, lærere og kateketer, som opbyggede Kirken i disse lande – vidner som den salige Mary Mac Killop, den hellige Peter Chanel, den salige Peter To Rot og så mange andre. Åndens kraft, der viste sig i deres liv, er stadig virksom i det gode, de efterlod, i det samfund, som de formede, og som videregives til jer.

Kære unge mennesker, lad mig nu stille jer et spørgsmål. Hvad vil I efterlade til næste generation? Bygger I jeres liv på fast grund, idet I bygger noget, der vil vare? Lever I jeres liv på en måde, der åbner rum for Ånden midt i en verden, der ønsker at glemme Gud eller endog afviser ham i en fejl-opfattet friheds navn? Hvordan bruger I de gaver, I har fået givet, den "kraft" som Helligånden også lige nu er parat til at slippe løs inden i jer? Hvilken arv vil I efterlade til unge mennesker, der endnu skal komme? Hvilken forskel vil I gøre? Helligåndens kraft oplyser og trøster os ikke blot. Han retter os også mod fremtiden, mod Guds riges komme. Hvilken vidunderlig vision om en frelst og fornyet menneskehed vi ser i den ny tidsalder, der loves os i dagens Evangelium! Lukas fortæller os, at Jesus Kristus er opfyldelsen af alle Guds løfter, den Messias, der helt og fuldt rummer Helligånden for at skænke denne gave til hele menneskeheden. Kristi Ånds udgydelse over menneskeheden er et pant på håb og frelse fra alt, hvad der gør os fattigere. Det giver den blinde nyt syn; det sætter den undertrykte fri, og det skaber enhed i og gennem forskellighed.⁹ Denne kraft kan skabe en ny verden: den kan "forny jordens skikkelse"!¹⁰

En ny generation kristne, der er styrket af Ånden og trækker på *troens* rige vision, kaldes til at hjælpe med at opbygge en verden, i hvilken Guds gave – livet – bydes velkommen, respekteres og værdsættes i stedet for at afvises, frygtes som en trussel og ødelægges. En ny tidsalder, i hvilken *kærlighed* ikke er grådig eller selvsøgende, men ren, trofast og virkelig fri, åben for andre, med respekt for deres værdighed, idet den søger det gode for dem og udstråler glæde og skønhed. En ny tidsalder, hvor *håb* frigør os fra overfladiskhed, apati og selvoptagethed, der dræber vore sjæle og forgifter vore relationer. Kære unge venner, Herren beder jer være profeter for denne nye tidsalder, budbringere om hans kærlighed, der drager folk til Faderen og bygger en håbets fremtid for hele menneskeheden.

Verden har brug for denne fornyelse! I så mange af vore samfund breder en åndelig ørken sig side om side med materiel velstand: en indre tomhed, en navnløs frygt, en tavs følelse af fortvivlelse. Hvor mange af vore samtidige har ikke bygget cisterner, der slår revner og ikke kan holde vand,¹¹ i en desperat søgen efter mening – den ultimative mening, som kun kærlighed kan give? Dette er den store og frigørende gave, som Evangeliet bringer: det åbenbarer vor værdighed som mænd og kvinder, der er skabt i Guds billede. Det åbenbarer menneskeheden enestående kald, som er at finde sin opfyldelse i kærligheden. Det afslører sandheden om mennesket og sandheden om livet.

⁸ ApG 1,8: I skal få kraft, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende.

⁹ Luk 4,18–19: Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til blinde, for at sætte undertrykte i frihed, for at udråbe et nådeår fra Herren. – Jf. Es 61,1–2: Gud Herrens ånd er over mig, fordi Herren har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige og lægedom til dem, hvis hjerte er knust, for at udråbe frigivelse for fanger og løsladelse for lankede.

¹⁰ Jf. Sl 104,30: Du sender din ånd, og der skabes liv, du gør jorden ny.

¹¹ Jer 2,13: To onde ting har mit folk gjort: De har forladt mig, en kilde med levende vand, og de har udhugget cisterner, cisterner, der slår revner og ikke kan holde vand.

Kirken har også brug for fornyelse! Den har brug for jeres tro, jeres idealisme og jeres generøsitet, så at den altid kan forblive ung i Ånden.¹² I dagens anden læsning minder apostlen Paulus os om, at enhver kristen har modtaget en gave, en evne, som skal tjene til opbygning af Kristi Legeme. Kirken behøver specielt gaven af unge menneskers evner, alle unge menneskers. Den har brug for at vokse i Åndens kraft, som allerede nu fryder jeres ungdom og inspirerer jer til at tjene Herren med glæde. Luk jeres hjerter op for den kraft! Jeg retter denne appel på en særlig måde til dem blandt jer, som Herren kalder til præstegerningen og det gudviede liv. Vær ikke bange for at sige "ja" til Jesus, til at finde jeres glæde i at gøre hans vilje, til at give jer selv fuldt og helt til stræben efter hellighed og til at bruge alle jeres talenter i andres tjeneste!

Om få øjeblikke vil vi fejre firmelsens sakramente. Helligånden vil stige ned over disse firmander; de vil blive "beseglet" med Åndens gaver og udsendt til at være Kristi vidner. Hvad betyder det at modtage Helligåndens "segl"? Det betyder at blive uudsletteligt mærket, uforanderligt ændret, en ny skabning. For dem, som har modtaget denne gave, kan intet nogensinde mere blive det samme! At blive "døbt" i den ene Ånd betyder at blive antændt med Guds kærlighed.¹³ At få Ånden "at drikke" betyder at blive forfrisket med ny energi gennem skønheden i Herrens plan for os og for verden og til gengæld at blive en kilde til åndelig fornyelse for andre. At blive "beseglet med Ånden" betyder ikke at være bange for at stå ved Kristus, lade Evangeliets sandhed gennemtrænge den måde, vi ser, tænker og handler på, mens vi arbejder for, at kærlighedens civilisation skal triumfere.

Når vi beder for firmanderne, lad os da bede om, at Helligåndens kraft vil genoplive vor egen firmelsens nåde. Måtte Han udgyde sine gaver i overflod over alle her til stede, over byen Sydney, over dette land Australien og alle dets indbyggere! Måtte enhver af os blive fornyet i visdommens og indsigtens ånd, bedømmelsens og modets ånd, kundskabens og hengivenhedens ånd, undren og ærefrygts ånd ved Guds nærvær!

Måtte denne treogtyvende Verdensungdomsdag ved den kærlige formidling af Maria, Kirkens moder, blive oplevet som en ny "sal ovenpå", hvorfra vi alle – brændende af Helligåndens ild og kærlighed – går ud for at forkynde den opstandne Kristus og drage ethvert hjerte til ham!

Amen.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk

¹² Jf. koncilsdokumentet Lumen Gentium, 4. **Klik her** for at se dette afsnit (dansk)

¹³ Jf. 1 Kor 12,13: For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme, hvad enten vi er jøder eller grækere, trælle eller frie, og vi har alle fået én ånd at drikke.